

Anliggende, eller hvilketsomhelst af Thingets øvrige ærede Medlemmer, der maatte finde sig specielt opfordret dertil, kan lade sig forelægge alle fornødne Oplysninger, og anstille saa detaillerede og fuldstændige Undersøgelser om de paagældende Punkter, som udfordres for at tage en anden Beslutning derom, men jeg troer, at Thinget da kommer udenfor den Stilling, som i Almindelighed maa forudsættes at være tildeelt Thingets Medlemmer eller Udvalg ved Behandlingen af en Finantslov. Der kan for saadanne kun være Spørgsmaal om i Almindelighed at bedømme Hensigtsmæssigheden af de Foranstaltninger, som Regjeringen foreslaaer, og om at bedømme, hvorvidt de Summer, som fordres dertil, i deres Heelhed kunne være nogenlunde passende. Her derimod have Udgifterne fundet Sted, Undersøgelsen kan derfor ikke ske paa en udtømmende Maade, medmindre man meget i det Enkelte undersøger enhver Post, hvoraf hele den Sum, der foreslaaes bevilget, er sammensat. Det er denne Opgave, Rigsdagen har erklæret, at den i sin Totalitet ikke fuldstændig bør eller kan løse, men, som den har antaget, at burde overlades til færegne Embedsmænd, som den har udvalgt i dette Niemeed, og naar den altsaa paalægger sig denne Opgave, paatager den sig Noget, den har overdraget til Andre at udføre, og hvorom den har erklæret først at ville tage Beslutning, efterat den detaillerede Undersøgelse har fundet Sted. Man svarer hertil: „Ja, men vi foregribe aldeles ikke den endelige Undersøgelse og Decision over de Udgifter, hvorom der handles. Det forekommer mig, at man udtaler Noget, der ikke er fuldkommen begrundet, thi det ligger i Sagens Natur, at naar man tager Beslutning om en Sum, der allerede er udgivet, og billiger, at denne Sum er udgivet, maa man ogsaa billige de enkelte Bestanddele, hvoraf denne Sum bestaaer (Tschering: Na!); den ærede Rigsdagsmand siger

Na, men dermed er Sagen et afgjort. Jeg vil tillade mig at henvise til et Exempel, hentet fra Forslaget. Man har overskredet Bevillingen til Telegraphvæsenet med 33 Rbd. Denne Sum har Udvalget foreslaaet Thinget at bevilge. Udvalget siger nemlig desangaaende, at det er en Overstridelse af Bygningscontoen, paa Grund af, at denne ikke har været støttet til noget nøiagtigt Overflag. Nu er der i Finantsloven bevilget til forskellige smaa Reparationer ved Telegraphvæsenets Bygninger 250 Rbd. Disse Foranstaltninger have imidlertid kostet 283 Rbd., og man forlanger nu, at vi skulle approbere denne Overstridelse. Det forekommer mig, at det første Spørgsmaal, som her frembyder sig, er: om der er anvendt den fornødne Oekonomie ved Udførelsen af disse smaa Arbejder, for at holde Udgiften indenfor den i Finantsloven bevilgede Sum, og dette er et af de Spørgsmaal, som Thinget har overdraget til Statsrevisionen at undersøge, og om hvilket det ikke fuldstændigt kan dømme, forinden denne Undersøgelse er fuldendt. Naar man nu bevilger disse 33 Rbd., forekommer det mig aabenbart, at der ligger en Erkjendelse af, at samtlige disse Smaaudgifter have været rigtige (David: Nei!), og naar man senere skulde gjøre Udsættelse dermed, vil Thinget i sin Beslutning være bundet ved sin nuværende Bestemmelse (David: Nei!). Det kan ikke nytte, at den ærede Rigsdagsmand siger Nei, det er aabenbart, at det efter almindelig Sprogbrug er den Maade, hvorpaa man vil opfatte en saadan Beslutning. Det kan være, at man bagved vil beholde en vis Reservation, som skulde gjøre det muligt senere at komme til en anden Bestemmelse, men saa maatte denne Reservation i al Fald være udtalt, thi uden dette tager man en Bestemmelse, man vil have ondt ved at forandre, dersom man iøvrigt skulde finde Anledning dertil.